

ת"פ 20931/12/20 - מדינת ישראל נגד פנחס דהן (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20931-12-20 מדינת ישראל נ' דהן(עציר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד טלי ד'גין-דסה נגד פנחס דהן (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עלי אבו לבן
הנאשם	

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת האיומים המיוחסת לו באישום השני ולהרשיע אותו בעבירות הסמים המיוחסות לו בשני האישומים.

רקע

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום (מתוקן מיום 2.3.2021) המייחס לו עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים ועבירת איומים.

על פי האישום הראשון, ביום 23.11.2020 סמוך לשעה 22:00 פנה הקונה דניאל לנאשם באמצעות "וואטסאפ" וביקש לקנות ממנו סמים. בהמשך לכך, הגיע הנאשם בסמוך לביתו של דניאל בנתיבות ומכר לו שני גרם קנבוס בתמורה לסך של 50 ₪.

על פי האישום השני, ביום 29.11.2020 סמוך לשעה 20:00 הבחינו שוטרים בנאשם כשהוא מתכופף לסבך צמחיה במקום סמוך לביתו ויוצא משם כשהוא מחזיק בשקית עם חומר החשוד כסם.

השוטר ניגש אל הנאשם על מנת לעצרו ואז איים עליו הנאשם שאם לא יעזוב אותו הוא ינגח בו. כמו כן אמר לו ש"יוריד אותו בירי".

במעמד זה החזיק הנאשם בשקית המכילה 7.69 גרם קנבוס ובתוך מסתור בסבך הצמחייה החזיק בשתי שקיות המכילות כל אחת מהן שתי שקיות קטנות יותר ובהן קנבוס במשקל כולל של 85.26 גרם.

בגין כל אלה מואשם הנאשם בעבירות הבאות:

עמוד 1

סחר בסם, לפי סעיף 13 + 19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973;

החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים;

איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977.

מהלך המשפט:

3. ביום 2.3.2021 כפר הנאשם כפירה כללית ונמסר כי ייצוג הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית יוחלף.

4. ביום 22.4.2021 נמסר מענה מפי בא כוחו הנוכחי של הנאשם כדלקמן:

הנאשם הכחיש את המיוחס לו באישום הראשון, טען כי בין הנאשם לדניאל קיימת "אחוות רעים", כי השיחה ביניהם הייתה על רקע רצונו של דניאל לדעת איפה יכול לרכוש סמים, כיוון ששניהם מעשנים ביחד.

ביחס לאישום השני נטען, כי מוסכם שהנאשם התכופף לעבר צמחיה במקום ויצא כשהוא מחזיק סמים. הנאשם החזיק את הסמים בכמות המצוינת ברישא בלבד, קרי קנבוס לצריכה עצמית. הכמות הנוספת שנמצאה בסבך אינה שייכת לו.

בנוסף, הנאשם הכחיש את האיומים המיוחסים לו. הנאשם לא התנגד למעצרו ולא איים על השוטר.

5. יצוין כבר בשלב זה, כי חלק לא מבוטל משיבת ההוכחות הוקדשה לעניין חוות דעת טביעות אצבע ולחקירת המומחית. בסופו של דבר, במסגרת הסיכומים, הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו חולק עוד על האמור בחוות הדעת והועלו טענות בשאלת מיקום טביעת האצבע בלבד.

תמצית ראיות התביעה

6. ביום 5.5.2021 העיד השוטר **נתי תשובה**, אשר ביום 29.11.2020 שימש חלק מכוח התצפית על ביתו של הנאשם והתמקם בחלקו האחורי של הבית. העד ראה את הנאשם מסתובב בחלק האחורי של הבית, הולך לכיוון סבך הבמבוק, שם הוא התכופף ו"התעסק" עם דברים וחזר לכיוון הבית עם שקית בצבע לבן, אותה הניח בחלון. מדובר במקום חשוף ומואר. העד מסר כי הנאשם יצא ונכנס כמה פעמים וכן ראה את הנאשם נוטל שקית נוספת ומתקדם איתה לכיוון הבית. הוא דיווח על כך בקשר. כמו כן תיעד את הדברים במצלמה לראיית לילה וכן נעזר במשקפת. הסרטון התקבל וסומן ת/12.

7. העידה מומחית מעבדת טביעת אצבע, **גב' פלג שירוני**. כאמור, בסופו של דבר, ההגנה איננה חולקת על חוות הדעת, ולפיה אותה טביעת אצבע של הנאשם על אחת השקיות שנמצאו בתוך הסבך. המחלוקת בשאלת מיקומה המדויק של טביעת האצבע תידון להלן ועדות המומחית אינה קשורה למחלוקת זו.

8. העיד השוטר **ניקולס דניאל** שהשתתף בתצפית על ביתו של הנאשם ביום האירוע, קיבל דיווח מהשוטר תשובה שהנאשם נראה מסתובב בחצר, יוצא מהבית וחוזר עם שקית. ב"כ הנאשם הודיע, כי אינו חולק על כך שהנאשם נראה כשהוא יוצא מביתו לכיוון הסבך וחוזר ממנו פעמיים.

9. העיד השוטר **מתן אזרד** אשר כתב דוח פעולה לגבי השתתפותו באירוע וסימון המוצגים. העד הכחיש שראה את הדו"ח של השוטר טימסית לפני שכתב את הדו"ח שלו. הדגיש שהוא עצמו ראה את שקיות הסמים בסבך אך לא תפס אותן ולכן בעניין התפיסה הפנה לדו"ח של השוטר טימסית. הוא עצמו תפס את

הנאשם. שוטר נוסף הוציא את הסמים שהיו בכיס של הנאשם וכן תפס משקלים.

העד הסביר שבדוח שלו כתב שראה שקיות ניילון אך הוא עצמו לא תפס אותן, אלא אמר לשוטר טימסית שראה שקיות.

העד הסביר, כי המקום בו נמצאו הסמים בחצר הוא אזור מתוחם בעצים, קיימת חומה שתוחמת את החצר האחורית בבית הנאשם וממנה יש פתח יציאה לכיוון ה"זולה", משם הנאשם נראה יוצא ונכנס. העד שרטט את מראה הזירה [ת/17]. הוגשו דוחות של העד [ת/15-ת/16].

10. העיד **דניאל אלמקייס** שעל פי האישום הראשון קנה מהנאשם קנבוס. מדובר בצעיר כבן 18, קטין ביום האירוע. העד הוכרז כעד עוין, לבקשת המאשימה ובהסכמת ההגנה. למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים כי העד שיקר בעדותו בבית המשפט. אלא שב"כ הנאשם טוען, כי העד שיקר גם בהודעתו במשטרה בעוד שהמאשימה מבקשת לקבלה כעדות אמת. העד גר בשכנות לנאשם. בין הנאשם לעד התקיימה התכתבות באמצעות ה"וואטסאפ" ביום האירוע. בהודעתו במשטרה הסביר העד כי מדובר בהתכתבות בנושא סמים שבסופה גם התרחשה עסקת הסמים המתוארת בכתב האישום. גם הנאשם העיד, כי מדובר בהתכתבות בנושא סמים, אלא שעל פי עדותו בסופו של דבר ההתכתבות לא הסתיימה במכירה או בהעברה של סם. בבית המשפט, ניסה העד לתת הסבר "תמים" להתכתבות. מאחר שמדובר בגרסה מופרכת על פניה, וגם הצדדים מסכימים שניהם שאין בה שמץ של אמת, אין צורך להרחיב בדיון בה.

לדברי העד בעדותו בפניי, בעת שנחקר במשטרה, החוקר אמר שאם יחתום על מה שהשוטר כותב הוא ישוחרר והשוטר כתב מה שהוא רוצה. ואולם, לשאלה נוקבת של התובע וכן של בית המשפט, העד השיב בתחילה שהאמור בהודעה נכון (עמ' 40 ש' 31), בהמשך מסר שהוא לא זוכר מה אמר בחקירה (עמ' 41 ש' 1) ואחר כך מסר שגם אם אמר את הדברים בחקירה הם אינם נכונים (עמ' 41 ש' 2) והוא לא קיבל סמים מהנאשם.

בשלב זה בית המשפט ביקש מהעד לסמן על גבי אמרתו (ת/18) את הדברים שאינם אמת והעד עשה כן וסימן למעשה את כל החלקים בהודעתו שיש בהם תוכן מפליל ביחס לנאשם - לרבות תוכן שגם הנאשם עצמו מאשר. כמו כן סימן את האמור בהודעה, כי הוא מפחד מהנאשם.

בחקירתו הנגדית למאשימה, העד הכחיש שהוא חושש מהנאשם, טען שאין ביניהם מערכת יחסים מעבר לשכנות ועמד על כך שלא רצה לקנות מהנאשם סמים ולא קנה ממנו סמים. העד אישר, שבשיחת ההכנה עם התובע שאל את התובע האם הנאשם ישתחרר אם הוא יעיד שלא קנה ממנו סמים, אך הסביר שהאשמו את הנאשם על דבר שלא עשה וחזר על כך שהחוקר אמר לו שאם הוא לא "יזרום איתו" הוא ייעצר. העד חזר על גרסתו בתחילת העדות שכשביקש מהנאשם "שני גרם" התכוון לעציצים וצמחים לאדניות מאחיו של הנאשם, מסר שכיום הוא לא זוכר במה מדובר. העד לא ידע להסביר למה סירב לערוך עימות עם הנאשם ועמד על כך שאינו מפחד מהנאשם.

בחקירה הנגדית לב"כ הנאשם ניכר שיתוף פעולה רב יותר מצדו של העד. העד אישר, שמתנהלים בעניינו תיקים פליליים בבית המשפט וכי הוא מטופל בשירות המבחן ומבצע בדיקות מעקב לסמים. העד אישר את תזת ההגנה לפיה ידע, שאם ייעצר בגין שימוש בסמים הטיפול שלו בשירות המבחן עלול להיות בסכנה. לדבריו, בעת החקירה היה "נקי" מזה תקופה, חשש שיעצר בגלל מצבו המשפטי ולכן שיקר במשטרה. העד לא אישר את תזת ההגנה לפיה שיקר גם בעדותו בבית המשפט, התקשה להשיב על השאלות והסביר שהוא לא יודע איזו

עדות תביא לכך שהנאשם לא ייפגע, וגם הוא עצמו לא ייפגע (ר' עמ' 46). העד עמד על כך - כאמור, בניגוד לעשות הנאשם עצמו - שלא ביקש מהנאשם גראס ביום האירוע כי הוא לא משתמש ואין לו מה לעשות עם זה. בהמשך מסר שלא זוכר מה אמר במשטרה או מה אמר לתובע (ר' עמ' 47). בהמשך, מיתן את גרסתו הקודמת לגבי ההתרחשויות במשטרה ועידן את טענתו לגבי דברי השוטרים אליו (ר' עמ' 48 ש' 29), וכן תועדה התערבות הנאשם עצמו בחקירה הנגדית (ר' עמ' 49).

ייאמר כבר כעת, כי יש להעדיף בבירור את אמרת העד במשטרה על פני עדותו במשפט וכי דין הטענה בדבר לחץ פסול שהופעל על העד בחקירה להידחות בהיעדר כל תמיכה לטענה וכן בנייתו מילולי ורציונאלי פשוט של הדברים.

11. העיד השוטר **רפי טימסית** שהשתתף בפעילות המעקב באישום השני בעמדת תצפית בחלק הקדמי של הבית. בהסכמת הצדדים, הוגש דוח הפעולה של העד [ת/20], דוח המעצר של הנאשם [ת/21], זכ"ד [ת/22], צילומים [ת/23] וכן דיסק המתעד שחזור שערך העד במקום [ת/24] וחיפוש שבוצע על ידו [ת/25]. העד תפס את הסמים שנמצאו בסבך וסימן אותם, עמד על כך שארז את הסמים בשקית כפי שמצא אותם, תיעד אותם ושלח אותם לבדיקה במעבדת הסמים כפי שהם. לטענת הנאשם שהעד "מחפש אותו אישית", העד הכחיש את הדבר, אך אין מחלוקת כי העד מכיר את הנאשם מאירועים קודמים בעבודתו במשטרה.

במהלך חקירתו הנגדית של העד, הטיח בו ב"כ הנאשם טענות הקשורות במהימנותו ובחשדות שנחשד בהם בעבר. בשלב הסיכומים נזנחו טענות אלה, ולא נסתרו תשובותיו של העד, שאותו אירוע מן העבר הסתיים מבחינתו ללא כל דופי, ולאחר שהיה מושעה תקופה, הוסרה ממנו כל אשמה.

העד הסביר שערך "שחזור" מצולם במקום ביום האירוע בתום החיפוש, בנוכחות הנאשם. השוטר מתן צילם את השחזור ונכחו במקום גם שוטרים נוספים שהשתתפו בפעילות. העד לא הסכים לטענה, שקיימת בעייתיות בעריכת השחזור בנוכחות כלל השוטרים שהשתתפו באירוע, בטרם כתבו את הדוחות שלהם ודחה את הטענה שבכך נפגעה אמינות דוחות השוטרים. העד הסביר, שהשחזור נגע רק לגבי הפעולות שהוא עצמו ביצע ומה שהוא עצמו ראה וממילא גרסה זו לא תיכלל בדוחות השוטרים האחרים. לדבריו, הייתה חשיבות בתיעוד הזירה, המוצגים ומקום תפיסתם בשלב הזה, למניעת אפשרות שיבוש של הזירה.

העד הסביר, שתנאי השטח הובילו לכך שהוא ביצע את המעצר לבדו והשוטרים הנוספים הצטרפו כעבור כדקה. לדבריו, אף אחד מהשוטרים האחרים לא יכול היה לשמוע את האיומים של הנאשם, שכן היו מרוחקים ממנו באותה עת. לשאלה בחקירה הנגדית מדוע לא הסביר בשחזור שהפעיל כוח בשל התנגדות הנאשם למעצר, השיב שרשם את הדברים בדוח הפעולה שלו ולא מצא לנכון לתעד את הדברים גם בסרטון (ר' עמ' 58-59).

העד מסר שבהמשך היום במשרד הנאשם התנצל על האיומים וביקש ממנו שלא לשפוט אותו במצב לחץ ואף אמר לו שהוא "לא היה רציני", אך דברים אלה לא נרשמו בדוח הפעולה אלא נרשמו בהמשך בדוח המעצר.

העד מסר שסיפר לחבריו השוטרים על האיומים ולא ידע להסביר מדוע הדברים לא מופיעים בדוחות שלהם גם כמלל שנמסר ממנו.

לטענת ב"כ הנאשם, שבסרטון השחזור נראה הנאשם רגוע ומשתף פעולה באופן שלא מתיישב עם עדותו לגבי

האיומים, תשובת העד היא: "בסופו של דבר זה רשום איפה שהוא" (ר' עמ' 63 ש' 27) ועמד על כך שהאיומים אכן נשמעו ובהמשך הנאשם גם התנצל, כפי שכתוב בדוח המעצר.

במהלך עדותו של העד טען כלפיו ב"כ הנאשם, כי התבטאויותיו לאורך חקירתו בנוגע להיכרותו הקודמת עם הנאשם נועדה להשחיר את פני הנאשם וכך גם התייחסותו לחלקים שהושחרו בהסכמת הצדדים כבלתי רלוונטיים בדוחות הפעולה.

12. ביום 29.6.2021 התברר, כי החוקר שחקר את העד דניאל אלמקייס, אותו זימנה המאשימה לזמן להזמנת טענות העד לגבי חקירתו והוכחת נסיבות גביית אמרתו, לא התייצב לדיון כיוון שנדרש לבידוד והמשך הדיון נדחה למועד אחר.

13. ביום 11.7.2021 העיד החוקר **איציק חביבי**. העד הסביר שבמהלך חקירות סחר בסמים נהוג לזמן קליינטים לפי ראיות שנאספות בתיק. במקרה זה דניאל אלמקייס זומן בשל תכתובת שנמצאה בינו ובין הנאשם. בחקירתו נחקר בגין החזקת סם, נשאל ממי קנה את הסם והוא קשר את הנאשם, אישר את התכתובת והסביר אותה. העד זכר את גביית עדותו של דניאל ואישר את תוכנה, העד זכר את הכינוי של דניאל לפרחי המריחואנה ועמד על כך שהדברים נרשמו כפי שנאמרו. העד הסביר, שמדובר בקטין אשר נחקר על ידו בעבר, לא מדובר במעצר ראשון שלו והוא יודע על מה נעצרים ועל מה לא וידע שבתיק הזה הוא לא צפוי להיעצר. העד הכחיש בתוקף את הדברים שייחס לו דניאל בעדותו. העד זכר שדניאל לא היה מוכן לעשות עימות עם הנאשם והוא הבין שיש פחד ממנו וגם אמר שהוא מפחד ממנו.

14. **הנאשם** העיד להגנתו. הנאשם מסר כי הוא נהוג לעשן גראס. ביום האירוע שבאישום השני תיאר עם אדם מסוים רכישה של 10 גרם קנבוס לצריכתו העצמית. המוכר "הטמין" לו את הסם במקום שנקבע מראש ואז הוא עצמו הלך לקחת אותו. מדובר בשיטה של "הטמנה" שנועדה למנוע מהמשטרה לתעד את העסקה. לדבריו, ביקש מהמוכר להשאיר לו את הסם בתוך הסבך של קנה סוף שנמצא בשטח מאחורי הבית שלו מחוץ לתחומי הגינה, הוא שילם למוכר מראש ובאותו הערב ניגש למקום, לקח את השקית שאכן הייתה שם, הרים אותה, הניח אותה בחלון הבית שלו כאשר כוונתו הייתה להיכנס לחדרו ולהשתמש בגראס. לדבריו, בשל ויכוחים עם אמו הוא לא מעשן סמים בבית ולכן בכל פעם הוא משתמש ומחזיר "לזולה". באותו יום לקח והחזיר את אותה שקית פעמיים-שלוש, כאשר בפעם השלישית נעצר על ידי המשטרה. לדבריו הנאשם, מסר את השקית מרצונו לשוטרים, לא התנגד למעצר וכאשר נערך חיפוש אמרו לו שנתפסה שקית נוספת אך לא מדובר בשקית השייכת לו. הנאשם הכחיש שאיים על השוטר והוא לא יודע מה יש לשוטר טימסית נגדו.

לגבי האישום הראשון, הנאשם מסר שהוא מכיר את דניאל מהשכונה, יש ביניהם "אחוות מעשנים". דניאל פנה אליו בעת שהיה בירושלים כדי "להתארגן" על גראס באמצעות מי שהוא בעצמו קונה ממנו. כיוון שלא היה בעיר אמר לו שיוכל לעזור לו בהמשך ובהמשך אכן שאל אותו אם זה עדיין בתוקף ודניאל השיב לו שחבר שלו "הסתדר". בסופו של דבר לא נעשה דבר.

בחקירה הנגדית הנאשם עמד על גרסתו וטען שהוא איננו יודע למי שייכת השקית הנוספת ובה 85 גרם קנבוס. הנאשם מסר שמדובר במקום שנהוג להשאיר בו סמים ולדבריו "גם אם עכשיו תלכו לשם תמצאו שם סמים" שלא קשורים אליו. כשנשאל מדוע הוא בחר את המקום הזה בתיאום עם המוכר, מסר שהמקום נוח לו והוא

מאמין ששם לא יגנבו לו את הסמים, אך בד בבד לא ידע להסביר כיצד הדבר מתיישב עם טענתו שמדובר במקום שצרכנים רבים משאירים בו את הסמים שלהם ונוהגים לעשן בו. הנאשם טען שהוא יודע איפה הסמים נמצאים ולכן הסיכוי שמישהו אחר ימצא אותם נמוך. הנאשם אישר למעשה שנגע גם בשקית השנייה בעת שחיפש בתוך הסבך ובדרך זו הסביר את הימצאות טביעת האצבע על השקית. לדברי הנאשם, כשהלך למקום היה חשוך ולא ראה מה הוא עושה. הנאשם אישר שבחקירתו הראשונה אמר שלא נגע בשקית השנייה (עמ' 75 ש' 33), בהמשך אמר בחקירתו שאולי "בטעות" נגע (עמ' 76 ש' 4) ולא אישר את האמור בחקירתו האחרונה במשטרה [ת/ש' 56], שם הסביר שנגע בשקית (עמ' 76 מש' 11). הנאשם הסביר שחיפש ליד השקיות ולא בתוך השקית ולשאלת ב"כ המאשימה כי טביעת אצבע של הנאשם נמצאה בתוך השקית הפנימית, נרשמה התנגדות הסניגור לגבי מיקום טביעת האצבע, טענה הנמצאת במחלוקת ותידון להלן. מכל מקום, הנאשם עצמו אישר שייתכן שנגע בשקיות בידיים חשופות, אך מדובר בנגיעה בטעות מחוץ לשקית.

הנאשם מסר שהוא מעשן כחצי גרם בכל פעם "שזה המון", פעם בכמה שעות, כאשר בכל פעם הלך ולקח כמות מהשקית וחזר. לשאלה מדוע הוא לוקח בכל פעם את השקית, מוציא ממנה כמות קטנה ואז מחזיר את השקית וחוזר חלילה במקום לקחת חצי גרם מתוך השקית, הנאשם הסביר "אני עוקב אחרי עצמי כדי לא להפריז אני גם שוקל כמה אני משתמש" (עמ' 78 ש' 7). לדבריו באותו יום השתמש ב-2.5 גרם. לשאלת התובע כי במשטרה מסר גרסה אחרת, ניסה הנאשם ליישב בין הגרסאות (עמ' 78 ש' 14) וטען שלא נשאל על ידי החוקר לגבי תדירות הביקור שלו במקום וטען שהשיב באופן כללי. ואולם, ראו בהמשך החקירה, שם מטיח התובע בנאשם כי במשך שעותיים של תצפית ראו השוטרים אותו יוצא וחוזר כמה פעמים ולא פעם אחת כל שעותיים כפי שהוא טען שהוא משתמש, השיב הנאשם: **"נו אז מה? אני לא עוקב אחרי השימוש שלי"** ולאחר מכן הסביר שכשאמר שהוא שוקל את הסמים, הוא עושה כן **"כדי לוודא שהסוחר לא עבד עליי"** (ר' עמ' 83 מש' 24). הנאשם אישר שרכש 10 גרם וכן אישר שנתפסו עליו 7.5 גרם. לשאלה האם המשמעות היא לדבריו שהשתמש ב-2.5 גרם בתוך שעותיים, הנאשם שתק (ר' עמ' 84 ש' 6).

הנאשם עמד על כך שלא איים על השוטר טימסית וגם לא התנצל אחרי זה במשטרה, טען שמעולם לא הייתה לו בעיה עם השוטר טימסית, אין לו סיבה לאיים עליו וגם לא יודע מדוע טימסית אמר את הדברים.

לגבי האישום הראשון, הנאשם מסר שרצה לעזור לדניאל כי הוא שכן שלו, אך זה לא יצא לפועל כפי שגם רואים מההתכתבות שאין המשכיות. לשאלת התובע מדוע כתב לדניאל אם הוא רוצה "מהגבוה או מהעשבים", מסר שהוא יודע שדניאל מעשן גראס וגם משתמש בקריסטל, אבל בקריסטל הוא לא יכול היה לעזור לו ולכן שאל אותו. לשאלת התובע שהשאלה נשאלה אחרי שדניאל כבר כתב לו שהוא הסתדר, הנאשם לא ידע להסביר (עמ' 81). הנאשם הציע שדניאל אמר את הדברים במשטרה בגלל דברים שקשורים בנסיבותיו האישיות והיותו מטופל בשירות המבחן. כאשר הנאשם נשאל איך ידע לשאול את החוקר (ת/ש' 39) אם נמצאה טביעת אצבע שלו על השקית החיצונית או הפנימית, הנאשם פנה לבית המשפט וסיפר, לראשונה, שהשוטר טימסית "עשה דבר שהוא אסור", כאשר הכניס את כל הסמים שנמצאו בזירה ביחד לאותה שקית ו"ערבב אותם" וכאשר שאל אותו על כך, השוטר השיב לו שהוא "איש חוק ומותר לו לעשות מה שהוא רוצה". לשאלת התובע שיש שתי שקיות שנשלחו למעבדה, עמד הנאשם על טענתו.

תמצית סיכומי המאשימה

15. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם במיוחס לו על סמך עדויות השוטרים והראיות הנוספות שנאספו אל

התיק. ביחס לטענות ב"כ הנאשם לגבי עדותו של השוטר טימסית, הסביר ב"כ המאשימה כי קיומה של היכרות קודמת עם הנאשם רלוונטית כדי להראות שמי שנצפה יוצא ונכנס מהזולה מספר פעמים הוא אכן הנאשם וכי הנאשם מקושר עם אותו מקום ולכן היה חשוב לעד להדגיש את הדבר. בהמשך התייחס העד להיכרות הקודמת עם הנאשם וזאת במענה לשאלות ההגנה עצמה. הנאשם עצמו העיד על היכרותו הקודמת עם העד על רקע שימוש בסמים וכן העיד שמדובר במקום בו הוא נוהג להסתיר את הסמים. לאור זאת, אין בדבר כדי להשליך על מהימנות העד כמי שניסה להביא בפני בית המשפט מידע לא רלוונטי. ב"כ המאשימה הפנה גם לשאלות שנשאל העד לגבי תיק קודם במשטרה ובכך ניסה לפגום במהימנותו באופן שאותו יש לדחות.

16. נטען, כי הסרטון שהוצג [ת/22] מתיישב היטב עם דוח הפעולה של העד, גם ניתן לראות שברגע המעצר לא היה במקום אדם נוסף שיכול היה לשמוע את האיומים ולכן לא תוארו על ידי העדים האחרים.

17. ביחס למיקום טביעת האצבע, המאשימה הפנתה לתמונות ולסרטונים מהם נלמד כי בתוך הסבך נתפסו שתי שקיות, אחת שחורה ואחת לבנה, השקיות סומנו בדוח הפעולה של השוטר ת/20 בסימון המסתיים בספרות 797. על פי ראיות השרשרת, אותה שקית הגיעה למעבדת הסמים. מחוות הדעת עולה כי בתוך השקית המאובטחת נמצאו שתי שקיות שסומנו A ו-B חיצוניות ובתוך כל אחת מהן שתי שקיות נוספות שסומנו 1 ו-2 פנימיות, שבתוכן היו הסמים. לאחר הבדיקה במעבדה, כלל השקיות הועברו לשקית מאובטחת נוספת המסתיימת בספרות 780 והיא נבחנה במז"פ [ת/26], שם צוין כי טביעת אצבע 1 נמצאה על גבי שקית פנימית 4B1 וטביעת אצבע 2 סומנה על גבי שקית פנימית 4B2. כאמור בת/14, טביעה 1 היא טביעת אגודל יד שמאל של הנאשם. מכאן המסקנה כי טביעת אצבע של הנאשם נמצאה על שקית פנימית שהכילה סמים באופן שלא מתיישב עם גרסתו שמדובר במגע חיצוני בטעות.

18. המאשימה ביקשה לאמץ את אמרת העד דניאל במשטרה [ת/18] כאמרת אמת, ולפיה רכש מהנאשם 2 גרם קנבוס בתמורה ל-50 ₪. התכתובת בין השניים תומכת בכך. העד טען בבית המשפט שאמר את הדברים כתוצאה מלחץ החוקר, אך הדברים נסתרו בעדות החוקר וגם אין בהם כל היגיון. המאשימה הפנתה להתרשמות מהחוקר בעת עדותו ומדבריו כי העד דניאל מוכר לו מחקירות קודמות. עדותו של דניאל בבית המשפט איננה מתיישבת עם ההיגיון, דבר המוסכם גם על הנאשם ובא כוחו. גרסת הנאשם בנוגע לקשר עם דניאל איננה מתיישבת עם ההיגיון ועם הראיות שבתיק. אין כל סיבה שדניאל לא היה מעיד שהנאשם רק ביקש לתווך בעסקת הסמים, לו היה הדבר נכון. עולה מההתכתבות כי הנאשם ממשיך לפנות אל העד בענייני סמים גם לאחר שדניאל כתב לו שהחבר שלו "הסתדר", באופן המתיישב עם עדות דניאל במשטרה כי עסקת סמים הושלמה.

19. ביחס לעדות הנאשם, נטען כי אמרות הנאשם מתפתחות ובסופו של דבר גרסתו השלישית בעת עדותו בבית המשפט איננה מתיישבת עם הראיות, איננה סבירה והסברי הנאשם גם סותרים זה את זה. עדות הנאשם כי 85 גרם קנבוס בסכום של כ-5,000 ₪ מונחים ככה סתם ללא השגחה כחלק משגרת התנהלותם של משתמשים בסמים איננה הגיונית והוכח בראיות כי מדובר במקום מסתור ששייך לנאשם והוא משתמש בו.

תמצית סיכומי הנאשם

20. ב"כ הנאשם איננו כופר בהחזקת 7.5 גרם קנבוס שהיא לצריכה עצמית. נטען ביחס לשקית המכילה 85 גרם, שאין כל ראייה בתיק הקושרת את הנאשם לאותה שקית, טביעת אצבע נטענת איננה קיימת, שכן קיים

פגם בשרשרת. נטען, שהשוטר טימסית סימן את השקית בסימון המסתיים בספרות 797. לדברי העד אם היו שתי שקיות הוא סימן שתי שקיות ובסופו של דבר השקית שהגיעה למעבדת הסמים הייתה מסומנת אחרת: הסימונים A ו-B - לא ברור מנין הגיעו והשוטר לא העיד על כך, גם השקיות שהגיעו בהמשך למז"פ-B1 ו-B2 לא ברור מה מקורן. נטען, כי דבריו של הנאשם בדוכן העדים שהשוטר טימסית הכניס את הכל לאותו שק מתייחסים גם לשקיות שהשוטר מתן ראה בבית אך לא תפס והדבר מלמד על טיפול לא נכון במוצגים, שמוביל למסקנה שטביעת האצבע של הנאשם לא בהכרח נמצאה על השקית של 85 גרם.

21. המקום בו נמצאה השקית הוא מחוץ לחצריו של הנאשם, לא מדובר בתיחום שאיננו מאפשר גישה וטענת הנאשם שגם אחרים עושים שימוש במקום להטמנת סמים איננה מופרכת. מהתיק עולה כי גם דניאל אלמקייס משתמש במקום. טענת הנאשם שמחזיק את הסמים מחוץ לבית כדי שההורים לא יראו אותו, היא טענה הגיונית.

22. לגבי דניאל אלמקייס, מדובר בבחור צעיר ושקן. אין לקבל את אמרתו במשטרה על פי סעיף 10(א), שכן בית המשפט לא התרשם מכך שמדובר בעד שנמנע מלהעיד מתוך פחד, כאן מדובר בעד שנמנע מלהעיד כי הוא שיקר. לבית המשפט לא הייתה אפשרות להתרשם מעדותו בחקירה, אך ניתן לראות בסתירות - האם הוא זה שהלך לבית הנאשם או שהנאשם בא אליו; העד חשש במשטרה שיוורע לו בשל התיקים הפתוחים שלו והיותו בטיפול בשירות המבחן; החקירה תחת אזהרה בנסיבות אלה שכל מטרתה שיעיד כנגד הנאשם יצרה את הבעיה. החוקר לא ידע לתאר את המלל עם העד לפני חקירתו, שממנו ניתן היה להבין ממה דניאל חשש. בית המשפט התרשם כי מלבד העובדה שהעד משקר, קיימות גם בעיות בזיכרון ובהבנה. בנוסף, נטען כי לא די בכך שהעד אמר שהוא מכיר את הקנבוס משימוש בו כדי לקבוע שמדובר בסם מסוכן, אין די פרטים לגבי הרגלי השימוש של העד, מה גם שמסר על דוכן העדים שבעת האירוע היה "נקי" מסמים זמן ממושך.

23. ב"כ הנאשם סבור שעדות הנאשם עקבית וכוונתה ברורה שאם נמצאה טביעת אצבע על השקית מדובר בטעות, שכן הסם לא שלו. הנאשם מראש אמר שניסה לסייע לדניאל לקבל גראס, גם אם מדובר בניסיון לתיווך, לא מדובר בעבירת סחר מושלמת. מכל מקום, הדברים שמסר הנאשם אינם מגיעים לכדי ניסיון, אף לא קשירת קשר, שכן השיחה מתחילה ומסתיימת מיד.

24. לגבי האיומים, נטען כי אין כל חיזוק לעדות השוטר, לא בזירה ולא בתחנה. קיים ספק מה בדיוק הנאשם אמר לשוטר. גם לשיטת השוטר, הנאשם אמר לו דבר מה מתוך בהלה, כאשר השוטר "קפץ עליו" וגם לשיטתו הנאשם התנצל. ניתן לראות בסרטונים שהנאשם היה פסיבי ושיתף פעולה באופן שלא מתיישב עם הטענה להתנגדות או התפרעות. כמו כן, הודגש כי קיים פגם בהתנהלות השוטר טימסית שביצע שחזור שכולל את כל דוח הפעולה שלו בפני כלל השוטרים בזירה ושבו ושוב חזר בבית המשפט פרטים שהוא יודע שאינם קבילים לגבי הנאשם.

דין והכרעה

25. כלל הראיות שהוצגו בבית המשפט, חקירות העדים ועדות הנאשם מובילות למסקנה, כי ביצוע עבירות הסמים המיוחסות לנאשם הוכחו מעבר לכל ספק סביר. בנוגע לעבירת האיומים המיוחסת לו, נותר ספק שממנו זכאי הנאשם ליהנות ועל כן יש לזכות אותו מעבירה זו.

26. גם לאחר שהנחתי לזכות גרסתו של הנאשם את כל שניתן להניח, אין מנוס מהמסקנה כי מדובר בגרסה לא סבירה, לא עקבית, מתפתלת ומתפתחת ובסופו של דבר מרובה בסתירות פנימיות ואיננה מתיישבת עם המכלול הראייתי. כמעט בכל סוגיה הרלוונטית לתיק, ניתן למצוא גרסאות שונות שאינן מתיישבות זו עם זו.

27. לגבי האישום הראשון, הנאשם טוען כי מלכתחילה לא הכחיש את ההתכתבות עם דניאל בנושא הסמים, תיאר אותה כ"אחוות מעשנים" ושרצה לעזור לדניאל (קטין באותו מועד) "להסתדר". הנאשם טוען כחזק למהימנותו את יציבות גרסתו זו מתחילת החקירה. יצוין כי בהודעתו ת/2, עוד בטרם הוטחה בו ההתכתבות, הנאשם שלל מכל וכל אפשרות לתקשורת עם אחרים בנושא סמים או אספקת סמים (ר' עמ' 4), טען כי הוא מתכתב עם אנשים שונים רק לגבי מכירת בגדים וכך גם הסביר סכום כסף גדול שנתפס בביתו. רק לאחר שהוצגה לו ההתכתבות עם דניאל, הסביר כי מדובר בעזרה "להתארגן" ומדובר בשיחה שבסופו של דבר לא הייתה לה המשכיות. בהודעתו הנוספת ת/3 בעמ' 3 הנאשם מסביר כי דניאל פנה אליו כי הוא יודע שיש לו קשר לסמים, הוא עצמו השיב לדניאל רק מתוך נימוס ובסופו של דבר אמר כי "החבר שלו הסתדר" והוא לא היה צריך אותו.

גם בת/4 הנאשם מכחיש כי מכר סמים לדניאל, טען שדניאל משקר בהודעתו ולא יודע להסביר מדוע הוא מפליל אותו "אולי לחצו אותו אולי הציעו לו עסקה על הגב שלי... יכול להיות שבאיזה שהוא שלב כעסתי עליו על משהו ואולי הוא שמר לי טינה לא זוכר מתי זה היה..."; "אני לא יודע מה הציעו לו במשטרה תמורת הפללתי יש לו תיק פתוח והוא במעצר בית ... ולא אכפת לו כדי לחלץ את עצמו מהמצב בו הוא נמצא גם להעליל על בן אדם".

כאמור, בעדותו בבית המשפט, הנאשם חזר על כך שמדובר בהתכתבות בנוגע לסמים, אך בבית המשפט הנאשם הדגיש כי הוא ידע שדניאל משתמש בסמים ויש ביניהם "אחוות משתמשים" בשונה מהאופן בו הציג את הדברים בחקירה, ואולם עמד על כך שבסופו של דבר דניאל "הסתדר" בכוחות עצמו וההתכתבות לא הבשילה לעסקת סמים. כמו כן, חזר על הטענה לגבי ההתנהלות בחקירה של דניאל וחששו של דניאל מפני "הסתבכות", אשר הובילה אותו לרצות את חוקרו, או להיכנע ללחץ של החוקר ולהפליל את הנאשם בעסקה שלא בוצעה.

28. בבחינת הדברים המסקנה המתחייבת היא שיש להעדיף באופן ברור את הודעתו של דניאל במשטרה כהודעת אמת. אין מחלוקת בין הצדדים שעדותו בבית המשפט איננה עדות אמת, אך גם התזה החלופית שהוצעה על ידי ההגנה איננה מתיישבת עם מכלול הנסיבות. יצוין ראשית כי זומן לבית המשפט החוקר חביבי אשר חקר את דניאל במשטרה, בעקבות טענת העד דניאל ללחץ שהופעל עליו בחקירתו, או ייחוס דברים שלא אמר במשטרה. לאחר ששמעתי את החוקר, אין בלבי ספק שהעד לא הפעיל לחץ כלשהו כלפי העד דניאל וכי מדובר בגרסת בדים של העד דניאל (שכאמור לעיל, אף היא נמסרה באופן לא חד משמעי, ו"רוככה" בסופו של דבר).

חקירתו של דניאל [ת/18] היא חקירה שגרתית לחלוטין שבתי המשפט נחשפים אליה בהמוניהם כאשר מדובר בתיקי חקירה של מי שחשודים בביצוע עבירות של סחר בסמים לקליינטים במנות קטנות. שגרת החקירה בתיקים אלה היא שהחוקרים מנסים לאתר קונים, בין ממחקרי התקשורת למיניהם ובין מתצפיות על "תחנות סמים". קונים אלה כתמיד נחקרים באזהרה על החזקת סם לצריכה עצמית, דבר המתחייב על פי החוק, גם אם מדובר בחקירות המבוצעות אגב חקירה פלילית כלפי המוכר וגם אם בסופו של דבר במרבית המקרים ואם אין נסיבות מיוחדות, לא מוגשים כתבי אישום כנגד אותם קליינטים. לא רק שאין פסול בכך שדניאל נחקר תחת אזהרה, אלא שלולא עשתה היחידה החוקרת כך, אז היה בכך פגם.

עולה מחקירתו של דניאל כי הוא מוסר את הדברים כפשוטם, מתייחס לתכתובת שהוצגה לו ממכשיר הטלפון של הנאשם והוא מסביר את המתבקש מלשון ההתכתבות כי הוא קנה מהנאשם 2 גרם של גראס בתמורה לסך של 50 ₪ וזאת ביום בו בוצעה ההתכתבות. העד מסר כי הנאשם הגיע אליו, נתן לו את הגראס והוא עישן אותו. העד הסביר שהוא "יודע מה זה גראס" ולשאלת החוקר הסביר כי "זו הייתה הפעם האחרונה". העד מסר אינפורמציה מצומצמת ככל הניתן, כצפוי, לא קשר את הנאשם לאירועים נוספים מעבר לאלה שהוצגו לו בראיות ישירות וסירב בכל תוקף לערוך עימות עם הנאשם, תוך ציון מפורש שהוא מיוחד ממנו ולא רוצה שהוא יידע "שסיפרתי לכם".

מדובר בהודעה פשוטה המתיישבת עם התכתובת [ת/19] ואין בפני כל אינדיקציה אמינה המצדיקה קביעה כי ההודעה איננה משקפת באופן מלא את ההתרחשויות בחקירה או את המציאות כפי שדניאל טען אותה.

טענת ההגנה כי מדובר בהפללה מצדו של דניאל שנעשתה מתוך חשש "להסתבך" איננה מתיישבת עם היגיון הדברים. ראשית, הובהר, ואין מחלוקת על כך, כי דניאל איננו נחקר "טירון" ולא מדובר בחקירתו הראשונה בגין עבירות סמים, דניאל לא באמת חשש שיש אפשרות סבירה שייעצר בעקבות האירוע וגם לשיטתו, לו פעל מתוך פחד להסתבך עם קצינת המבחן או עם המשטרה, די היה בכך שידבוק בהתכתבות הפשוטה שלא מלמדת ישירות על השלמתה של עסקת הסחר. העד מסר מיוזמתו שקנה בסופו של דבר את הסמים ולולא מסר כן, ודאי שלא היה לו במה להסתבך. דבר נוסף, התכתובת עצמה איננה מתיישבת עם גרסתו של הנאשם כי מדובר בניסיון שלא צלח להיעזר בנאשם כמתווך פוטנציאלי: בתחילה בחקירה הנאשם ניסה להרחיק את עצמו מקשר עם העד שנוגע בסמים וטען כי דניאל פנה אליו רק כי דניאל יודע שהנאשם היה עצור בעבר בענייני סמים. בהמשך, בעדותו תיאר אחווה שבין משתמשי סמים (כזכור, דניאל היה קטין בעת האירוע) וכן עמד על כך שלא היה לו עניין מעבר לרצון לסייע לדניאל שפנה אליו בעזרה. התכתובת מלמדת אחרת, דניאל פנה אל הנאשם לפני השעה 22:00 וכתב לו "אני צריך שתיים עכשיו". הנאשם השיב לו רק כעבור כשעה "אני בדרך לנתיבות" ואז השיב לו דניאל "הבן אדם הסתדר". לשיטתו של הנאשם, בשלב הזה אמור היה לנתק את המשך התכתובת אלא שהנאשם ממשיך ושואל את דניאל "מה צריך מהגבוה או עשבים" ובעדותו אף העיד לראשונה שידוע לו שדניאל משתמש גם ב"גבוה" (כלומר קריסטל), דבר שלא הוטח בו בחקירתו, ודניאל השיב לו "עשבים". הנאשם אישר "טוב" וביקש שידוע לו אם זה עדיין בתוקף ועל כך השיב דניאל "סבבה" (בהמשך קיימת תכתובת נוספת מיום 29.11.2020 שנמחקה על ידי דניאל). מדובר בתכתובת המלמדת על מוטיבציה ועניין רב יותר מכפי שהנאשם מתאר בחקירתו ואף בעדותו בבית המשפט והיא מתיישבת בהחלט עם עדותו של דניאל במשטרה שבהמשך אותו הערב הנאשם הגיע לביתו ומסר לו 2 גרם קנבוס.

המסקנה המתחייבת מכלל הנסיבות כי הודעת דניאל במשטרה היא הודעת אמת הנתמכת בתכתובת [ת/19] וגרסתו המתפתחת של הנאשם לגבי טיב הקשר וההיכרות עם דניאל בכלל, וההתרחשויות באותו יום בפרט, נדחית כבלתי מהימנה.

29. בנוגע לאישום השני, ביחס למהותו של השטח בו נמצאו הסמים - יש לדחות את טענתו הסופית של הנאשם שמדובר בשטח "ציבורי" פרוץ לכל, המשמש צרכני סמים מסוגים שונים באופן חופשי. הנאשם עצמו בחקירתו [ת/1] מסביר כי מדובר אמנם בשטח הפקר, אך הגישה אליו היא רק מחצרות הבתים האחרים שבשכונה (עמ' 3 מש' 42). בהמשך ההודעה (מש' 111) הסביר שהמוכר הגיע למקום מאחור, נכנס בין החצרות או דרך הגדר של הישיבה או דרך הסבך עצמו.

בחקירתו ת/1 הנאשם מסר כי הוא קונה גראס לשימושו העצמי בכמויות משתנות, שהוא "משתדל" לא להחזיק

בבית ומחביא כל פעם במקום אחר (עמ' 4 מש' 56).

הנאשם קשר את עצמו מתחילת החקירה לשקית הקנבוס שנתפסה אצלו וטען כי מדובר בסם לצריכה עצמית. אך גם ביחס לנסיבות רכישת סם זה ואופן החזקתו, קיימות מספר גרסאות. בעיקר צריך היה הנאשם להסביר את הקשר בין ה"זולה" (כפי שהוא עצמו מכנה אותה) שבה נתפסה הסם הגדולה יותר ובין הסמים הללו, לאחר שאין מחלוקת כי הנאשם נצפה כשהוא יוצא מביתו, ניגש ל"זולה" וחזר אל הבית מספר פעמים והוא נצפה על ידי השוטר נתי כשהוא מניח את השקית הלבנה שאיתה חזר מה"זולה" על אדן החלון. לעניין זה ראו דברי הנאשם עצמו בהודעתו הראשונה ת/1 עמ' 6 מש' 123: **"נכון שזה מחשיד שעצם ההימצאות שלי באותו שטח וליד אותו עץ קנה סוף טבעי שייחסו לי את החשד למרות שזה לא נתפס ברשותי ולמרות שהבלש לא ראה אותי שם את זה שם אלא ראה אותי על פי טענתו לוקח דבר מה אני לא הכחשתי ולא חלקתי על זה שאכן הייתי במקום זה שטח פתוח שיש בו קנה סוף וערימות של זבל ובשכונה שלי יש לי הרבה משתמשים בגראס צעירים ומבוגרים שיש להם גישה לשטח מאחורה וזה לא שטח שלי ואני לא יכול להגיד להם מה לעשות וזהו מסתור אידיאלי הן לסוחרים והן למשתמשים"**. בחקירתו הראשונה [ת/1] הנאשם הסביר כי יצר קשר עם מוכר באותו יום, ביקש ממנו לשים עבורו את הסם במקום מסוים והמוכר הוא זה ש"הצביע לי על קנה הסוף... והוא אמר לי אני אשים לך את זה בעץ בקנה סוף... ואמר לי תיקח את זה משם" (ר' עמ' 5 ש' 104). לדבריו, לאחר שהחשיך הלך למקום ולקח את השקית;

ניתן להתרשם היטב מהזירה בסרטון השחזור שבוצע [ת/24]. מדובר בשטח מטופח שיש אליו גישה מסודרת מהחצר האחורית של ביתו של הנאשם, בפתח מובנה בחומה ומדרגה מאורגנת. השטח כבוש, נראים עצים נטועים המתחמים אותו וכן נראית צנרת השקיה הפרוסה על הרצפה. השטח מתוחם היטב בצמחיה תרבותית והגישה המוסדרת אליו היא מהחצר האחורית של בית הנאשם או באופן לא מוסדר על ידי חציית הצמחייה עצמה (כפי שעשה השוטר טימסית שהיה במארב באותו מקום). מחוץ לשטח המתוחם הנ"ל, במה שנראה כמעבר ציבורי בין השטח הזה ובין מבנה אחר גבוה יותר המתוחם בחומה גבוהה ובגדר, מדובר בשביל מעבר לא מאורגן ולא נקי, במובחן היטב מהשטח המחובר לחצר האחורית של בית הנאשם. טענת הנאשם בעדותו כי מדובר בשטח ציבורי פרוץ לכל עבר שניתן למצוא בו אשפה רבה, שאריות של משתמשי סמים, לרבות בתוך הסבך, נסתרת מהסרטון באופן ברור.

בחיפוש שנעשה ביום האירוע בנוכחות הנאשם הנראה אזוק [ת/25], מתועדת היטב הזירה, מתועדות שתי שקיות הסמים כפי שנתפסו בתוך הסבך, נראה בבירור כי מדובר בשקיות שהוסוו, אלה השקיות היחידות בתוך הסבך, לא נראית כל אשפה או דברים אחרים בסביבתו (ראו מדקה 01:35).

30. מלכתחילה הנאשם לא קשר את עצמו לשקית שהכילה את הסם במשקל 85 גרם. בחקירה הראשונה [ת/1] הוצגה לנאשם השקית שסימונה מסתיים בספרות 797 (עמ' 5 ש' 96) וכן שקית שמסתיימת בספרות 908 שלגביה אמר שאינה שייכת לו (עמ' 5 ש' 118) וקשר את עצמו לשקית שסימונה מסתיים בספרות 907. בחקירתו האחרונה ת/5 הוטח בנאשם כי נמצאה טביעת אצבע שלו על השקית, הנאשם תחילה שואל את החוקר **"איזה שקיות החיצוניות או הפנימיות"** (עמ' 3 ש' 39). בהמשך שואל את החוקר **"כמה נתפס שם? בדיוק, נטו, נטו, תגיד לי בדיוק אני הולך לדבר עם עו"ד... חכה אולי אני אתן לך את הפתרון עכשיו חכה"** יוצא מחדר החקירות (עמ' 3 מש' 44) ולאחר שחוזר לחדר החקירות, מסר את הגרסה הבאה: **"אני הוכוונתי לעץ ההוא מסוחר סמים שהוא מסתיר את הזולה שלו שם ואני לקחתי ממנו סגרתי איתו שאני צריך איזה 10-12 גרם אז היו שם בזולה מס' שקיות בתוך שקית גדולה... הכנסתי את היד בתוך השקית כדי לחפש את מה שסגרתי עם הסוחר ונגעתי בשקיות שם בפנים ואז**

לקחתי שקית כי שאר השקיות היו גדולות. אז אני נגעתי בשקיות (עמ' 4 מש' 52). בהמשך הסביר שכעת הוא מבין שמישהו הטמין לו מלכודת.

31. בכל הנוגע לשרשרת המוצג ומיקום טביעת האצבע, בחנתי היטב את טענות הצדדים ובסופו של דבר אינני סבורה כי נותר ספק סביר בשאלת הימצאותה של טביעת אצבע של הנאשם על שקית "פנימית":

דוח שרשרת הסם הרלוונטי לשקית שהכילה 85 גרם נטו הוא ת/7. השוטר טימסית תפס שתי שקיות, אחת שחורה והשנייה לבנה עם קוביות, במשקל 130 גרם ברוטו, מספר מוצג 2 והכניס אותה לשקית מאובטחת המסתיימת בספרות 797. ראו גם ת/10 טופס לוואי למוצג סם פריט 4, שם מפורט כי שקית 797 מכילה שתי שקיות של חומר חשוד כסם שנתפסו ב"זולה". שקית זו הגיעה למעבדת הסמים (ר' ת/9 ו-ת/8 פריט 4 במוצגים לבדיקה).

כעולה מחוות הדעת של מעבדת הסמים, המשך פירוט הסימונים הוא פירוט שנעשה במעבדה ולא מצאתי כי מדובר בקושי בשרשרת הסם. מכל מקום, בעניין זה לא הוצגו שאלות למומחית. על פי חוות הדעת, מהשקית 797 הוצאו:

A - אריזה פתוחה שסומנה "חיצונית" ובתוכה - 1. אריזת פלסטיק סגורה בסגר סומנה "פנימית" ובה חומר צמחי שהועבר לשקית. 2. אריזת פלסטיק סגורה בסגר סומנה "אמצעית" ובה חומר צמחי בתפזורת ואריזת פלסטיק פתוחה עם סגר סומנה "פנימית" ובתוכה חומר צמחי - נשקלו ונבדקו יחד והועבר לשקית פלסטיק.

B - אריזה מפלסטיק פתוחה סומנה "חיצונית" ובתוכה - 1. אריזת פלסטיק סגורה בסגר סומנה "פנימית" ובתוכה חומר צמחי שהועבר לשקית. 2. אריזת פלסטיק סגורה בסגר סומנה "פנימית" ובתוכה חומר צמחי שהועבר לשקית פלסטיק.

כלל האריזות הללו נארזו בנפרד והועברו למעבדת טביעת אצבע בשקית מאובטחת שמספרה מסתיים בספרות 780.

ת/26 הוא דוח חקירת מז"פ ולפיו מעבדת מז"פ קיבלה את שקית המוצג המסתיימת בספרות 780 מהחוקר חביבי ובתוכה אריזות סם שסומנו על ידי יפעת כץ (החתומה על חוות דעת סם - ת/8). דוח מז"פ מפרט את מיקום המעטקים: מעתק 1 מעל גבי דופן חיצונית שקית ניילון עם סוגר המסומנת 61467/20 "פנימית יפעת כץ 1B4"; מעתק 2 מעל גבי דופן חיצונית של שקית ניילון עם סגר המסומנת 61467/20 "פנימית יפעת כץ 2B4".

על פי חוות דעת מומחה טביעות אצבע [ת/13], נמצאה טביעת אצבע של אגודל יד שמאל של הנאשם במעטק 1 שהוצא "מעל גבי דופן חיצונית שקית ניילון עם פסגור שבמוצג המסומנת ... פנימית יפעת כץ 14B".

32. לאור כל האמור לעיל, הוכחה שרשרת הסם ומשאין עוד מחלוקת כי טביעת האצבע שפוענחה היא אכן טביעת האצבע השייכת לנאשם, הרי שהוכח מעבר לכל ספק סביר כי טביעת אצבע זו נמצאה בתוך שקית פנימית של אחת מתוך שתי השקיות שנמצאו ב"זולה" ושהנאשם טען בתוקף שאין שייכות לו.

33. במצב דברים זה, גם לו סברתי כי גרסת הנאשם כשלעצמה יכולה הייתה להיות גרסה עובדתית סבירה, הרי שעצם הימצאות טביעת האצבע על השקית הפנימית, שוללת גרסה זו. ואולם, מדובר בגרסה בלתי מתקבלת על הדעת וקשה מאוד להכלה גם בפני עצמה ולכן גם לולא גילוי טביעת האצבע. הטענה כי מדובר בשטח המשמש סוחרי סמים ומשתמשי סמים רבים נדחית, כאמור, מתוך הראיות שפורטו לעיל שמתארות את הזירה. בנוסף, הטענה כי סם בכמות לא מבוטלת ששוויו הכספי אינו מועט, מונח באופן

חופשי במקום שלמשתמשים רבים ואנונימיים גישה אליו, מתוך ביטחון שיגיע אך ורק לידי הקונה חסרת כל היגיון. ברור, שמי שמטמין סמים במקום מסוים סומך על כך שלו ורק לו תהיה גישה אל הסמים ולו סבר, שכל משתמש מזדמן יוכל למצוא אותם, לא היה משאיר את הסמים במקום.

34. גם הסברו של הנאשם לגבי הרגלי צריכת הסמים שלו דינו להידחות. הנאשם התפתל בתשובותיו, מסר הסברים סותרים לגבי הגעתו החוזרת אל המקום כפי שנצפה על ידי השוטרים, ומספר הפעמים בהם נצפה אינה מתיישבת עם גרסתו עצמו לגבי הרגלי השימוש שלו. כאשר הוטח הדבר בנאשם, שינה את גרסתו באופן שהותיר רושם בלתי מהימן.

35. לגבי עבירת האיומים, בדוח הפעולה של השוטר טימסית [ת/20] שנכתב מספר שעות לאחר תום האירוע (לאחר השעה 01:00), השוטר מתאר כי במסגרת התצפית שנערכה על ביתו של הנאשם, הנאשם נצפה כשהוא יוצא מהבית, בשלב זה החליט לבצע כניסה לחצר האחורית ולהגיע לאזור ה"זולה", בסמוך לאחר מכן הודיע לו השוטר נתי שהוא מזהה את הנאשם חוזר למקום ומגיע לחלק האחורי של הבית עם פנס והולך לכיוון ה"זולה". בשלב זה זחל על הרצפה, זיהה את הנאשם, החל להתקרב לכיוונו בשקט וכאשר הנאשם קם מה"זולה" והתחיל ללכת לכיוון ביתו, רץ לכיוונו לצורך ביצוע המעצר. בשלב הזה אחז את הנאשם, הנאשם ניסה להשתמש בכוח ולהתחמק, הוא עצמו קרא לשוטר מתן להגיע ואז **"פנחס התחיל לאיים עליי שאם אני לא אשחרר אותו הוא ינגח אותי פנחס היה עצבני ואף איים עליי כי הוא יפגע בי ויוריד אותי בירי עליי ושאיני יודע כי הוא מסוגל לזה"**. לאחר שימוש בכוח וניסיון של הנאשם להתחמק או להעלים את הסמים, הגיע השוטר מתן שסייע לו בכבילה.

בדוח המעצר [ת/21] שכתב השוטר טימסית (הדוח מולא סמוך לאחר השעה 23:00 ביום האירוע), נכתב מפי הנאשם גרסתו שמה שנתפס בקנה הסוף לא שייך לו וכן נרשם **"לגבי האיומים אל תשפוט אותי בשעת עצבים"**.

בסרטון המתעד את החיפוש ואת הזירה מיום האירוע עצמו [ת/25], נראה הנאשם כשהוא אזוק ומובל על ידי השוטרים לחצר האחורית ולמקום ביצוע המעצר. בדקה 00:45 השוטר מציין בנוכחות הנאשם כי ניסה להתנגד למעצר, הנאשם איננו מגיב לכך. יצוין כי שניות ספורות קודם לכן, הנאשם התייחס לדבריו של השוטר טימסית והגיב להם בהקשר אחר, כך שלא מדובר במי שהתנהג באופן פסיבי ונמנע מלהגיב לדברים שנאמרו במהלך החיפוש. מיד בהמשך הסרטון, מגיעים למקום בו נתפסו השקיות בתוך קנה הסוף, השקית בה החזיק הנאשם בזמן המעצר ומקום השלכתה בסמוך למקום מעצרו מתועדים היטב.

השוטר טימסית מתאר את התפיסה ואת מעצר הנאשם ומעבר לאותה אמירה כללית ולא מפורטת שהנאשם "ניסה להתנגד למעצר", אין אזכור אחר כלשהו של הפעלת כוח או של מלל מאיים מצדו של הנאשם.

בסרטון השחזור שביצע השוטר טימסית בזירה, כשבוע לאחר האירוע בתאריך 6.12.2021 [ת/24] השוטר מתאר את כל מהלך מעורבותו בביצוע המעצר ומדגים את ההתרחשויות בזירה. לאורך כל הסרטון השוטר מתאר לפרטי פרטים את התנהגותו של הנאשם וכן את הפעולות שהוא עצמו ביצע, אין כל אזכור להתנגדות מצדו של הנאשם לביצוע המעצר ואין כל אזכור למלל מאיים מצדו של הנאשם כלפיו. השוטר מתאר באופן שמתיישב גם עם דוח הפעולה של השוטר מתן שהוא הורה לנאשם להשליך את השקית שהייתה בידו, הנאשם עשה כן והשליך אותה בסמוך אליו וכן שמתן חבר אליו להמשך ביצוע המעצר ללא ציון התנהגות חריגה.

בסרטון ת/12 שצולם על ידי השוטר נתי באמצעי לראיית לילה בשילוב משקפת, נראית בבירור הזירה, כאשר

הנאשם נראה בצד שמאל בזירה כשהוא מתכופף לתוך הסבך ומבצע פעולה כלשהי בתוך הסבך במשך מספר שניות לא מבוטל. השוטר טימסית נראה ממקום ביצוע המארב בצד ימין של התמונה, זוחל, כפי שתיאר בדו"ח שלו, ואז מתרומם לכיוונו של הנאשם. משפת הגוף של השניים ניתן ללמוד על ההפתעה של הנאשם וכן ניתן לראות מספר שניות בהן קיים מגע פיזי בין השניים באופן היכול להתיישב עם דברי השוטר טימסית כי הנאשם "ניסה להתנגד". זמן קצר לאחר מכן, שוב לראות הדמויות זו מול זו ללא מגע פיזי ובהמשך ביצוע מעצר ללא חריגות נוספות.

הנאשם מכחיש את האיומים כבר מחקירתו הראשונה [ת/1]. לדברי הנאשם, מיד כשנתפס אישר שהוא מחזיק גראס, לדבריו אמר לשוטר **"יש עליי גראס מה אתה עושה מזה סיפור? יש לי כולה שקית קטנה של גראס"** (עמ' 6 ש' 153). הנאשם מסר לגבי השוטר שמדובר בשוטר שנחשד בעבר בשיבוש הליכי חקירה וגם בתצפיות שערך עליו בעבר הוא **"הוסיף המון דברים אז אין לו בעיה גם לנפח"** (עמ' 7 ש' 162).

דוח הפעולה של השוטר מתן [ת/16] איננו תומך על פני הדברים בטענה לגבי מעמד המעצר שאותו ביצע השוטר טימסית. על פי הדוח, התצפית נתנאל הודיע לו שהוא מזהה שהשוטר טימסית מבצע מעצר בחלקו האחורי של הבית, מיד העד רץ למקום והבחין "ברפי תופס את פנחס". אין כל אזכור של עימות בין הנאשם לשוטר טימסית או אוירה מתוחה המתיישרת עם התנהגות אלימה או איום אפקטיבי מצדו של הנאשם כלפי השוטר טימסית. באותו מעמד, השוטר טימסית לא אמר לעד שהוא קורבן לאיומים מצדו של הנאשם והדבר לא עלה כלל באותו מעמד, אלא השוטר טימסית רק הפנה את תשומת לבו של העד לשקית הסם שהייתה על הנאשם והנאשם קשר את עצמו אליה.

36. מכל האמור לעיל, נותר ספק בנוגע לעבירת האיומים המיוחסת לנאשם. גם אם אכן נאמר מלל כזה או אחר מצדו של הנאשם כש"ניסה להתנגד" בתחילה למעצרו, נותר ספק האם המלל נאמר באופן שאכן נועד לאיים או כי השוטר טימסית עצמו חווה אותו ככזה. לו חש השוטר מאוים מהנאשם, סביר שהדבר היה מקבל ביטוי כבר באמרה הראשונה של העד, במעמד החיפוש שתועד בנוכחות הנאשם ובאופן שהיה מאפשר להתרשם מהטחת הדברים בנאשם ומתגובתו אליהם. לא נחה דעתי מההסברים שסיפק העד בבית המשפט לאופן הבלתי עקבי שבו תוארו הדברים על ידו.

סוף דבר

37. נוכח כל אמור לעיל, אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק מעבירת האיומים המיוחסת לו ומורה על הרשעתו בשתי עבירות הסמים, לאחר שהוכח בפניי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע אותן, על פי ראיות המאשימה שאינן מתיישבות עם גרסת הנאשם, שאותה יש לדחות מחמת אי מהימנותה.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, במעמד הצדדים